

РЕШЕНИЕ

№ 1089

гр. София, 10.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10421** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в Национално тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), чрез процесуалния си представител юрк. Д. Д., срещу Решение № 813/16.02.2024 г., постановено по НАХД № 9647/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 101 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 006516/31.05.2022 г., издадено от Началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в НТУ към АПИ - [населено място], с което на Ц. Е. А. ЕГН [ЕГН], на основание чл. 179, ал.3а във вр. с чл.139, ал.7 от Закона за движението по пътищата е наложена „глоба“ в размер на 1 800 лв.

В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно поради, което моли да бъде отменено и да бъде постановено ново по същество с което се потвърди процесното НП. Счита, че изводите обективирани във въззивното решение са базирани на неправилна преценка на събраните по делото доказателства.

Редовно призован за съдебно заседание, касаторът началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в НТУ към АПИ не изпраща представител.

Ответникът Ц. Е. А., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес [населено

място],[жк][жилищен адрес] чрез пълномощника си адв. И. в писмен отговор, излага доводи за неоснователност и недоказаност на касационната жалба, поради което моли същата да бъде отхвърлена и да бъде оставено в сила постановеното от СРС решение, като правилно и законосъобразно. Претендира разноси пред настоящата инстанция на осн. чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗА.

В съдебно заседание, ответникът се представлява от адв. С., който оспорва касационната жалба като неоснователна и недоказана. Излага доводи, че мястото и времеви период на нарушението не са доказани.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение, че решението на СРС е правилно и законосъобразно.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, като взе предвид наведените в касационната жалба доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От събраните и проверени в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства СРС е приел за установено следното от фактическа страна:

С обжалвания съдебен акт съдът е отменил Наказателно постановление № 006516/31.05.2022 г., издадено от Началник отдел „Контрол и правоприлагане” в Национално толо управление към Агенция „Пътна инфраструктура”, с което на Ц. Е. А. ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес [населено място],[жк][жилищен адрес] на основание чл. 179, ал.3а във вр. с чл.139, ал.7 от Закона за движението по пътищата е наложена „глоба“ в размер на 1 800 лв.

За да постанови своето решение, съставът на районният съд е установил следната фактическа и правна обстановка:

С акт за установяване на административно нарушение № 006516/08.12.2021 г. от 20.12.2021 г., съставен от Д. Т. Д. на длъжност инспектор в сектор „Контрол и правоприлагане“ – С. в НТУ, оправомощен съгласно Заповед №РД-11-486/20.04.2021г. на Председателя на УС на АПИ, е установено, че на 20.12.2021 г. в 11.10 часа на път I -8 /ГКПП К./, км. 0 от страна на контролните органи е извършена проверка на пътно превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] , влекач, марка и модел „И. Стралис“ с обща техническа допустима максимална маса 18 000 кг., брой на оси – 5, управлявано от Ц. Е. А.. Установено било, че на 08.12.2021 г., в 18.38 часа ППС с рег. [рег.номер на МПС] , попада в категорията на пътно превозно средство, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, като същото е засечено на 08.12.2021 г. в 18.38 часа по път А-6, км.50+427, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за същото не е заплатена пътна такса, съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП. Като място на нарушението е посочен път А-6, км.50+427, толо сегмент А-6L:А-2/А-6L-18/А-6L-10, за който се събира такса за изминато разстояние – толо такса, съгласно Приложение към т. 1 на Решение № 101 на МС от 20.02.2020 г. за приемане на Списъка на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние – толо такса.

На следващо място съдът е установил, че за извършеното нарушение бил генериран доказателствен запис (доклад) от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, който заедно с приложените към него статични изображения във вид на снимков

материал и/или динамични изображения – видеозаписи, представлява доказателство за отразените в него обстоятелства относно ППС, неговата табела с регистрационен номер, дата, час и място на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа и местоположението на техническото средство /контролно устройство с идент.№ 10182/ - част от системата. В АУАН е отразено, че е нарушена разпоредбата на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП.

В срока по чл. 44 от ЗАНН срещу акта постъпили писмени възражения, в които било посочено, че ползвателят на посоченото ППС е изпълнил всички свои задължения, свързани с движението му на процесната дата, както и че жалбоподателят няма вина за преустановеното подаване на тол данни, както и за установеното от митническите органи, че не е била заплатена пътна такса, съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП.

В тази връзка било изискано становище от „Диджитал Сمارт Инфраструктура“ АД - дружество, действащо в качеството си на национален доставчик на услуги за електронно

събиране на пътни такси. От получения отговор било установено, че бордовото устройство, асоциирано към ППС с рег. [рег.номер на МПС] е било изключено поради липсата на захранване на дата 08.12.2021 г. между 18:09 ч. и 18:41 ч., като движението на превозното средство е отчетено като нарушение на Електронната система за събиране на пътни такси на дата 08.12.2021 г., 18:38 ч., тъй като за същото няма изпратени тол декларации. Не е била и налице и издадена маршрутна карта за датата и часът на нарушението. В тази връзка наказващият орган приел, че липсват данни за неправилно функциониране на бордовото устройство на товарния автомобил. В хода на проверката на 20.12.2021 г. А. е заплатил дължимата такса по чл. 10б, ал. 5 от ЗП в размер на 133 лева.

Въз основа на горепосочения АУАН, Началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в НТУ към АПИ е издал процесното НП, с което на Ц. Е. А., на основание чл. 179, ал. 3а във вр. с чл. 139, ал. 7 от Закона за движението по пътищата е наложена „глоба“ в размер на 1 800 лв.

С оспореното решение СРС е приел от правна страна, че в настоящия случай се касае за заснемане на нарушение чрез техническо средство, като посредством изготвените веществени доказателства не може да се установи самоличността на водача, който е управлявал ППС в момента на нарушението. От друга страна съдът е направил извод, че проверката от органите на НТУ, при която е констатирано нарушението, следва момента на извършването му и не може да се приеме за безспорно, че водачът, който е управлявал процесното ППС на датата на проверката, е същият, който е извършил въпросното нарушение. Според въззивния съд липсват каквито и да е доказателства, че именно жалбоподателят е управлявал превозното средство на датата, за която е установено нарушението, което би обосновало ангажиране на неговата административнонаказателна отговорност на основание чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. Заключил е, че наказващият орган, чиято е доказателствената тежест, не е ангажирал категорични доказателства, установяващи по необходимия несъмнен начин, че именно санкционираното лице е управлявало ППС-то и на 08.12.2021 г. В тази връзка е приел, че административно наказващият орган не е ангажирал доказателства, които в нужната степен да установяват, че на посочената в акта и наказателното постановление дата именно Ц. Е. А. е извършил посоченото нарушение.

С тези мотиви СРС е отменил, процесното НП.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

При субсидиарното действие на НПК, въззивният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, като не са допуснати нарушения на съдопроизводствените правила. Въззивният съд е събрал и коментирал относимите за правилното решаване на спора доказателства, надлежно и аргументирано е обсъдил и анализирал всички факти от значение за спорното право и е извел правилни изводи, които факти се споделят и от настоящата инстанция, поради което не е необходимо тяхното преповтаряне.

Правилен и напълно обоснован е изводът на въззивния съд, че авторството на деянието е останало недоказано.

Съгласно разпоредбата на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП в приложимата и редакция водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1 800 лв.

В случая липсват констатации водачът да е нарушил това свое задължение на 20.12.2021 г., тъй като превозното средство е било заснето да се движи без заплатена пътна такса на 08.12.2021 г. между 18:09 ч. и 18:41 ч., но липсват каквито и да безспорни доказателства, че именно А. го е управлявал. Авторството на деянието остава категорично недоказано, поради което липсват основания за ангажирането на административнонаказателната му отговорност на основание чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. По делото не са налице доказателства на 08.12.2021 г. автомобилът да е спиран за проверка от контролните органи на АПИ или установяването по друг начин на водача на автомобила към тази дата. Ето защо настоящата съдебна инстанция намира, че наказващият орган, чиято е доказателствената тежест, не е ангажирал категорични доказателства, установяващи по необходимия несъмнен начин, че именно А. е управлявал ППС-то и на 08.12.2021 г. Фактът дали А. пред актосъставителя е отрекъл или не, че той е управлявал ППС на 08.12.2021 г. е крайно недостатъчно да бъде установено авторството на извършеното на тази дата нарушение на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. В този смисъл настоящият състав на касационната инстанция счита, че след като по делото липсва категорична доказаност за съпричастност на А. към деянието, то наказателното постановление въззивния съд обосновано е отменил оспореното НП поради недоказаност на авторството на нарушението.

В тази връзка не е доказан субекта на нарушението, тъй като липсата на направени възражения в акта, не освобождава административнонаказващия орган от задължението да докаже по безспорен начин автора на деянието, нещо което безспорно не е направено в случая.

За пълнота на изложението, настоящият състав на АССГ следва да отбележи, че съгласно разпоредбите на чл. 188, ал. 1 и, ал. 2 от ЗДвП - "собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Когато

нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство". В случая обаче ответникът не е наказан нито като собственик на превозното средство, нито като представляващ търговеца-собственик, нито като посочено от собственика лице, на което е било предоставено това МПС.

По изложените съображения касационната инстанция счита, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна и същото следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора съдът следва да присъди в полза на ответника своевременно поисканите разноски. Приложени са доказателства, че ответната страна е защитавана от адвокат по реда на чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата. Предвид горното възнаграждението следва да бъде определено в минималния размер съгласно чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 2, а именно 400 лв., а Агенция „Пътна инфраструктура“ следва да бъде осъдена да заплати на адв. В. И. посочената сума. Правните услуги, предоставени по реда на Закона за адвокатурата, съставляват облагаема сделка и предвид § 2а от ДР на Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за регистрираните по ДДС адвокати, дължимият данък се начислява върху възнагражденията и е неразделна част от дължимото възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 16.02.2024 г., постановено по НАХД № 9647/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 101 състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата да заплати на адв. В. Г. И. от САК с личен номер [ЕГН] сумата от 480 (четирисотин и осемдесет) лева, представляваща адвокатско възнаграждение за предоставена от безплатна правна помощ в полза на Ц. Е. А., ЕГН [ЕГН].

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

членове: